

Rune Andersson, Rygga, Fjärås

Några halländska dialektord

Ager = åker
Ajna = ensam
Ankar = ångra
Annabösta = andfådd
Antererad = irriterad
Bagaför = bakom
Bjär = berg
Blega = bliga
Bläfta = fladdra
Bol = bord
Böla = börda
Börna = svälla
Bugafölle = bukfullnad
Datt = föll
Döva = duga
Dralt = skit
Drösa i köll = ramla omkull
Dröppja = idissla
Dötter = faller
Extemera = godta
Exter = egenheter
Feppla = fumla
Filler = trasor
Flane = lite tokig
Flägen = urringad
Främna = blyg
Futt=lummer(fin)
Förhadder = generad
Gack = gå
Gangsla = skoja
Glana = stirra
Glohoppa = gnista
Gohälli = trevlig
Greddekråck = gräddkruka
Gröna = fundera
Grov = grävde
Halare = hårdare
Hamma te = ordna till
Hidaför = hitom
Hosteböste = hostattack
Håser = hes
Häl inte på = rätt så bra
Illavölen = dålig
Jolklunk = jordklump
Jyr = juver
Kimme = kätte
Klöger = svag
Kongeleavavvla = spindelväv
Követ = kvavt
Kröppemjolk= klimpvälling
Kråga = kråka
Kräg = kor
Kvege = kvickrot
Kväller = kvällsmat
Källingar = kattungar
Kätta = katta
Lader = lat
Laja = stygga
Löbegalen = brunstig
Mane = måne och månad
Martne = marknad
Möd = mycket

Nock = nog
Nögastess = någonstans
Nåba = sträcka sig efter
Nägen = naken
Orma löjn = stor lögn
Pebekager = småkakor
Permedeck = pendel i klocka
Planebog = plånbok
Pockesam = påstridig
Pusta = vila
Rega = ragla
Röba = rapa
Röden = rutten
Rönevang = flakvagn
Römme = plats
Rööw = råg
Saw = såg
Sedera = undvara
Sjana se = skoja
Sjådde = velig person
Sjäkka = härma
Skada = skata
Skadda = våt dimma
Skonke = skjul
Skreg = grät
Skräppa = skryta
Slabat = förkläde
Slo = klunga
Släbedra = efterhängsen
Smutt = vrå
Smätta = stänka
Snöllen = snopen
Språkken = spräckt
Spurv = sparv
Stage = stake
Stollafora = galenskap
Sul = sugel
Söcker = sjunker
Söra = fåren
Talle = gammal smuts
Tavvla = vara klåfingrig
Tia stell = vara tyst
Tjippe = utan strumpor
Tjäl = kittel
Tjävhänder = vänsterhänt
Tjöva = kväva
Tocke = tupp
Tör = vågar
Tröd = tröt
Tröster = ha lust till
Tåcka = flytta
Uhälli = otrevlig
Vörne = väder
Vörpet = värpt
Wa ät titt = vad står på
Ådutton = avramlad
Åkkra = vall eller åker
Åste go te = orkar du

Nedtecknade av Rune Andersson, född 1923 och som växte upp som fosterbarn på Rygga. Orden är sådana som folket på Rygga använde.